

PRIJATELJIMA

Prijatelji naši
vi sada ste mirni!
Nema više borbe,
nema više rata.
U našim mislima
vi uspravno stojite !
Niste se vratili svome domu.
Niste se vratili na kućna vrata.

Majčino srce prevelika rana,
plač žene, oca ili brata.
Niste dolazili,
kad drugi su došli.
Ostali ste tamo u ognju rata.

Deltu je novi povezao most.
Spomen podignut
onima kojih nema.
Sa Delte smo svi
prijatelju znaj, otišli branit
ovaj naš, najlijepši kraj.

Gorjelo je sve, gorjela je Lika.
Gorjela je Slavonija ravna.
Gorio je Dubrovnik ponositi,
ta tvrđava slavna,

Vi, se niste bojali,
domovina je zvala.
Naj bolje sinove
za slobodu je dala.

Sada mirno teče ta rijeka Vuka.
Hući i more ispod Lovrijenca,
Novčica rijeka gospićke obale
oplahuje „lijeno“.
Spominje heroje, ovako žubori:
Vječno živi, ki zgine pošteno.

Od krvavih Plitvica
do olujnoga Knina,
Zginuli su prijatelji naši.
Izgubila žena je muža,
majka kćerku ili sina,
stali su za uvijek životi vaši.

Vi mrtvi niste,
dok god smo mi živi!
Sada ste sa nama
prijatelji moji.
U ovome redu gdje prijatelj
do prijatelja stoji.
MLADENE, ENESE, ŽELJKO
Sjećat ćemo se imena vaših.
Za sve vam hvala, naši heroji!
Vječna vam slava
Hrvatski heroji!